

Szent Gergely pápa

Húsvéti homíliájából

Az időben. Mária Magdolna, és Mária, a Jakab anyja, és Salóme keneteket vásárlának, hogy elmenvén megkennék Jézust. És igen reggel a szombat első napján, a koporsóhoz menének, már a nap felkelve. (Mc 16,1–2) És a többi.

Hallottátok, szerelmes atyámfiai, hogy a szent asszonyok, akik az Urat követték, kenetekkel jöttek a sírhoz, és annak, akit élteben szerettek, kedves igyekezettel még holtában is szolgálnak. De a dolog, amelyet ők megcselekedtek, a szent Egyházban olyasmit jelez, amit nekünk kell megcselekednünk. Mert úgy szükséges, hogy hallgassuk, amik történtek, de eszünkbe vegyük azokat is, amiket az ő követésük nyomán kell tennünk. És mi tehát, akik abban hiszünk, aki megholt, ha az erények illatától megerősödve a jócselekedetek szándékával keressük az Urat, az ő sírjához valóban kenetekkel jövünk. Azok az asszonyok látják pedig az angyalokat, akik kenetekkel jöttek, mivel bizonyosan épp azok a lelkek tekintenek a mennyei polgárokra, akiket szent vágyakozás visz az Úrhoz az erények illataival. Ámde figyelmeznünk kell arra, vajon mit jelenthet, hogy a jobb oldalon látták ülni az angyalt. Mert mi lenne a bal oldalon, ha nem a jelenvaló élet? És ugyan mit jelölhet a jobb oldal, ha nem az örökkévaló életet? Ezért van írva: „Az ő bal keze a fejem alatt, és a jobb keze megölel engem.” (Ct 2,6 és 8,3) Mivel tehát a mi Megváltónk már általment a jelenvaló élet romlásán, helyénvaló, hogy az angyal, aki az örökkévaló életet jött hírül adni, a jobb oldalon ült. És illő, hogy hosszú fehér ruhában jelent meg az, aki a mi ünnepünk örömét hozta hírül. Az öltözet fehérsége ugyanis a mi ünnepünk ragyogását hirdeti. A miénknek mondjuk, avagy az övének? Hogy még igazabban szóljunk, mondjuk inkább a miénknek is és az övének is. Mert a mi Megváltónknak ama föltámadása a mi ünnepünk volt, mivel minket a halhatatlanságra vezetett, de egyben az angyalok ünnepévé is lett, mivel a mennyeiekhez való meghívatásunk által az ő számukat is betöltötte. Tehát mind a mi ünnepünkön, mind az övének jelent meg fehér ruhában az angyal, mert míg mi az Úr föltámadása által a föntiekhez vezetettünk, a mennyei hazának fogatkozásai helyreállíthatnak. De halljuk meg, mit mond az odaérkező asszonyoknak: *Ne féljete!* Mintha nyíltan azt mondaná: „Féljenek azok, akik nem kedvelik az égi polgárok eljövetelét, rettegjenek, akik a testi vágyak súlya alatt már nem is remélhetik, hogy egykor az ő társaságukhoz tartozhatnak. Ti pedig miért rettegtek, ha égi polgártársaitokat látjátok?” Ezért mondja Máté is, midőn az angyal megjelenését írja le: „Az ő tekintete pedig vala, mint a villámlás, és a ruhája, mint a hó.” (Mt 28,3) Mert a villámlásban a félelem rettenete, a hóban pedig a fehérség nyájassága találatik.

Ford. Martin Judit